

til det budgetterede, hvis det godkendes af provstiudvalget. Undtaget fra budgetmæssig specificifikation er kun menighedsrådets såkaldte rådighedsbeløb, som giver et menighedsråd mulighed for pr. 1. januar 2003 at anvende op til 125.000 kr. årligt »til fremme af det kirkelige liv i sognet, kirkedistriktet, pastoratet eller kommunen eller til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed«.

1.2. Større økonomisk handlefrihed

1.2.1. Sognefuldmagt

De lovændringer, som er indeholdt i dette lovfor­slags §§ 1 - 2, vil sammen med sideløbende ændringer i administrativt fastsatte forskrifter give menighedsrådene større økonomisk handlefrihed.

Ændringsforslagene til lov om folkekirkens økonomi indebærer, at bestemmelsen om et særligt, begrænset rådighedsbeløb ophæves. I stedet bliver der til den »positivliste«, som findes i lovens § 2, stk. 1, over formål, som menighedsrådet kan afholde udgifter til af kirkekassen, føjet en adgang til at afholde udgifter vedrørende sognets eller kirkedistriktets kirkelige aktiviteter og udgifter til fremme af det kirkelige liv i pastoratet eller kommunen eller til kirkelige formål af betydning for stiftet som helhed.

Ændringen betyder, at der bliver tale om en generel adgang til at afholde udgifter til disse formål og ikke en beløbmæssig begrænset adgang som den, der er tale om med bestemmelsen om rådighedsbeløbet. Ændringen kan således betegnes som en sognefuldmagt.

Det er en naturlig forlængelse af bestemmelsen i menighedsrådslovens § 1, som fastslår, at »Sognets eller kirkedistriktets anliggender styres af menighedsrådet, medmindre andet er særligt hjemlet i lovgivningen«. Ved at menighedsrådene får en generel adgang til at afholde udgifter til kirkelige aktiviteter, som er parallel med adgangen til at afholde udgifter vedrørende lønninger, kirkebygninger, kirkegårde, præsteboliger m.v., får menighedsrådene øget mulighed for at prioritere, hvilke former for kirkeligt liv eller kirkelige aktiviteter man ønsker at fremme i sognene eller kirkedistrikterne. Det kan, alt efter hvad man beslutter lokalt, både dreje sig om aktiviteter, der sætter forkyndelse, oplysning og undervisning i centrum, og om aktiviteter, der i højere grad fokuserer på diakoni.

1.2.2. Rammeordning

Det foreslås endvidere, at der indføres en rammeordning, hvilket samtidig betyder, at den praktiske afvikling af budgetproceduren ændres. Den nærmere beskrivelse af rammeordningen og af budgetproce­du-

ren vil ske ved ændring af administrative forskrifter om budget og regnskab for kirke- og præstegårdskasserne.

Med indførelse af rammeordningen vil det eksisterende system, hvor provstiudvalget skal godkende et ret detaljeret, kontospecificeret budget for hver kirke- og præstegårdskasse, blive afskaffet. I stedet indføres en ordning, hvorefter hver kasse får tildelt rammebevilling til driftsudgifter samt bevilling til anlægsudgifter. Menighedsrådets budget på grundlag af rammebevillingen skal indsendes til provstiudvalget, der kontrollerer, at budgettet er i overensstemmelse med den udmeldte ramme, og foretager legalitetskontrol. Provstiudvalget fastsætter ligningsbeløbet. Budgettet bidrager til at sikre åbenhed om og demokratisk kontrol med, hvad kirkeskatten anvendes til i det enkelte sogn. Menighedsrådene vil dog samtidig få adgang til at foretage omdisponeringer mellem budgettets driftskonti i årets løb uden at indhente provstiudvalgets godkendelse. Menighedsrådene vil desuden få adgang til at overføre sparede beløb eller overskud til efterfølgende budgetår.

Samtidig præciseres det, at menighedsrådene i et ligningsområde har mulighed for at vedtage, at budgetsamrådet skal have besluttende myndighed. Budgetsamrådet – og dermed menighedsrådene i forening – overtager i givet fald provstiudvalgets kompetence til at fastsætte rammerne for driftsudgifter og bevillingen til anlægsudgifter samt ligningsbeløbet til kommunens kirke- og præstegårdskasser.

Med indførelse af rammeordningen får menighedsrådet således den mest vidtgående adgang til – inden for de økonomiske rammer, der er godkendt af provstiudvalget eller det besluttende budgetsamråd – at træffe beslutning om, hvordan kirkekassens økonomiske midler skal bruges. Rammeordningen giver således menighedsrådene en større frihed til fx omdisponering og dermed mulighed for at tilgodese nye aktiviteter i løbet af året.

Det har i en række høringssvar været anført, at indførelse af rammeordningen betyder, at den nuværende frihed, hvor menighedsrådene i et ligningsområde kan vælge mellem flere budgetmodeller, bliver afskaffet.

Det er ikke korrekt.

Lov om folkekirkens økonomi indeholder i dag én budgetmodel, og der er herudover gennem dispensation fra den kirkelige lovgivning mulighed for, at menighedsrådene i et ligningsområde kan vælge andre budgetmodeller. Med ændringen vil lov om folkekirkens økonomi fortsat indeholde hovedbudgetmodellen – nemlig rammeordningen. Og da reglerne om dispensation fra den kirkelige lovgivning (menigheds-